

ע"פ 6777/13 - נתנאל ברי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 6777/13

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: נתנאל ברי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בת"פ 34068-11-12 שניתנו ביום
10.7.2013 על ידי כב' השופטת מ' ברנט

תאריך הישיבה: ד' באב התשע"ד (31.7.2014)

בשם המערער: עו"ד רונן בנדל
בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

פסק-דין

1. המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות שלהלן: סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה; הפרת הוראה חוקית (ריבוי עבירות); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות; נהיגה ללא רשיון נהיגה ונהיגה בזמן פסילה.

2. בהתאם להסדר טיעון "סגור" גזר בית המשפט המחוזי על המערער כדלהלן: 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום השחרור, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע וכן פסילה על תנאי לתקופה בת שישה חודשים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מיום השחרור.

3. לפי עובדות האישום הראשון בכתב האישום, למערער אין ומעולם לא היה רשיון נהיגה על רכב ואופנוע, והוא אף נפסל ביום 18.12.2011 מלקבל רשיון נהיגה לרכב למשך 18 חודשים במסגרת תיק שהתנהל בבית משפט לתעבורה בפתח תקוה. אף על פי כן, נהג המערער ביום 24.7.2012 בקטנוע ומשנדרש לעצור על ידי שוטרים נמלט מהמקום בנסיעה מהירה ופראית, על המדרכה, תוך שהוא מסכן הולכי רגל שהלכו עליה באותה עת, נסיעה שבחלקה היתה אף בניגוד לכיוון התנועה, ובשלב מסוים אף כמעט פגע בשוטר שסימן לו לעצור.

האישומים השני והרביעי עוסקים באירועים שבהם ניסה המערער להימלט משוטרים שביקשו לעצרו ולחקרו, כשבאישום הרביעי מתוארת השתוללות של המערער ותקיפת השוטר שביקש לאזוק אותו, דחיפת השוטר והפלתו ארצה.

האישום השלישי מתאר מספר מקרים בהם לא שהה המערער במקום חלופת המעצר אליה שוחרר במסגרת ת"פ 21210-08-11 - שהיתה מעצר בית מלא בבית אימו - והתעלם מהזמנות שהשאירו לו השוטרים להתייצב בתחנת המשטרה.

4. ביום 10.7.2013 הודיעו באי כוח הצדדים לבית המשפט קמא, כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו חזר בו המערער מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום. עוד הוסכם, כי הצדדים יעתרו במשותף לעונש מאסר של 42 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו. יצוין, כי מפרוטוקול הדיון עולה, כי המערער עצמו אישר כי "עובדות כתב האישום הן נכונות, אני מודה בהן. הסדר הטיעון הוסבר לי ואני מסכים לו". בהתחשב באמור, הורשע המערער בעבירות דנן.

בגזר הדין נאמר, כי באי כוח הצדדים "עתרו לאמץ את הסדר הטיעון בנוגע לענישה המוסכמת ולהשית על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו...". בית המשפט קמא מצא, כי העונש הולם את חומרת העבירה וגזר על המערער את העונשים הנזכרים לעיל.

5. בהודעת הערעור טוען המערער, כי בדיון בבית המשפט קמא "נוצר כשל חריף ומסוכן בייצוגו של המבקש", זאת בין היתר שכן "המערער לא ידע ולא יכול היה לדעת על ה'תרגיל' אשר בוצע ע"י עורכי דינו ... תוך שהם מבצעים מחטף מרושע, תוך התעלמות מחובת הייצוג ההולם, מבלי לקיים דיון בשאלת הסכמתו של המבקש".

המערער טוען, כי בית המשפט קמא לא הבהיר לו כי הוא אינו כבול להסדר הטיעון, ואף לא נטל פסק זמן לצורך כתיבה והנמקה ראויה של גזר הדין.

להודעת הערעור צירף המערער מסרונים אשר הוחלפו בין לירז אהרון, בת זוגו של המערער, לעורכי הדין שייצגו אותו בהליך דלמטה, "אשר מעידים כאלף עדים על ההודיה אשר ניתנה תחת לחץ וכשל בייצוג".

נוכח כל האמור לעיל, עותר המערער לקבל את ערעורו, להתיר לו לחזור מהודאתו ולהורות על השבת הדיון לבית המשפט קמא.

6. המשיבה טוענת כי יש לדחות את הערעור, שכן לא הונחה תשתית המצדיקה קבלת הטענות בדבר כשל בייצוג. צוין, כי נעשתה פנייה לעורכי הדין שייצגו את המערער בערכאה דלמטה והם הציגו גירסה שונה מזו אותה הציג המערער לפניו וציינו כי נפגעו מכך שלא התבקשה תגובתם לטענה שהונחה לפניו. כן נטען, כי על פי ההלכה הפסוקה לא יותר למערער לחזור בו מהודאתו במסגרת הסדר טיעון, אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן שמקרה זה אינו נמנה עליהם. עוד צוין, כי המערער נטל חלק בשיבות גישור שהתנהלו בבית המשפט קמא והסכמתו להסדר הטענות היתה מודעת ומושכלת.

7. לא ראינו מקום לקבל את הערעור ואנו דוחים אותו.

הלכה היא, כי על מי שטוען לכשל בייצוג לעבור רף גבוה כדי להצליח בטענתו. לענין טענה זו, אין די בסברה כי עורך דינו של המערער בערכאה דלמטה שגה או לא מיצה עד תום טענות הגנה למיניהן [השוו: ע"פ 4883/11 מרקוביץ' נ' מדינת ישראל (21.3.2013) להלן - ענין מרקוביץ'].

בנוסף, אין זה תפקידו של בית משפט זה, שעה שהוא נדרש לטענות כשל בייצוג, לבחון בדיעבד מה היתה הדרך הטובה ביותר לנהל את משפטו של הנאשם, והאם בא כוחו באותה עת פעל בדרך זו (ראו: ענין מרקוביץ').

יתר על כן, הלכה היא כי על מי שמבקש להעלות טענה בדבר כשל בייצוג לפנות לבא כוחו הקודם של מרשו, לטעון לפניו את הטענה ולאפשר לאחרון להסביר את קו ההגנה בו נקט, דבר שלא נעשה במקרה דנן.

8. נוכח כל האמור לעיל, אנו דוחים כאמור את הערעור.

בשולי הדברים יוער, כי העונש שהושת על המערער, מכוח הסדר הטענות, אינו חורג לחומרה מרף הענישה הנהוג במקרים של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ואף לא ניתן להתעלם מכך שבמקרה דנן הואשם והורשע המערער בביצוע של עבירות חמורות נוספות (לרבות: הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית).

ניתן היום, ד' באב התשע"ד (31.7.2014).
